

של מנהיג

הררין של מנהיג תנועת כן ירדו מארץ-ישראל-פלסטינה בעת המשבר הכלכלי החריף בסוף שנות העשרים. הוא נולד בשנת 1932 כמרטיף כהנא. בצעירי רותו הצטרף לבית"ר. ואחר כך הוסמך כרב, אך נכשל בבחינות כשניסה להשיג רישיון של עורך-דין. הציונות הלוהטת שלו הביאה אותו לישראל רק בשנת 1963. כשהיה כבר בן 31. הוא חיפש בארץ קאריירה של רב, לאחר שנפלט ממישרתו בקהילה של עבר. לקרוביו בארצות-הברית אמר שתוך שנה יהיה שר בממשלת-ישראל. ביקורו של כהנא בארץ הקודש לא ארך זמן רב. שום מישרה לא הוצעה לו. והוא חזר לארצות-הברית.

בניו-יורק הכיר כהנא את יוסף צ'ורבבה. גם הוא הניך בית"ר, איש בעל קשרים עם מוסדות הביון האמריקאים. אלו היו מודאגים באמצע שנות השישים מהתנגדות הנוער האמריקאי למלחמת ויאט"ג. ואם, ומימנו הרפתקנים ומוסדות שונים ומשונים שהיו מוכנים לסייע להם במאבק נגד הסטטוס-טום והתנועות הרדיקליות באוניברסיטות.

צ'ורבבה הקים מכון בשם "יועצי מחקר מאחדים", שמישרדו נמצא בשדירה החמישית בניו-יורק. מנכ"ל המכון היה מייקל קינג.

מייקל קינג היה שמו "הגוי" של מאיר כהנא. כהנא-קינג הציג אז את עצמו כי

• רוב הפרטים כאן נלקחו מכהנא — הפיהרר היהודי, מאת אורי אבנרי, העולם הזה 1831.

גם בבחירות האחרונות, ב-1977, כאשר קיבל 10 אלפי קולות. הפעם בטוח כהנא שיצליח להיבחר.

בשנים האחרונות נעדר כהנא מהארץ מדי פעם לכמה חודשים. כשהוא נוסע לארצות-הברית כדי לגייס כספים, ולהשיג איש בחיים את גרעין הליגה להגנה יהודית שהשאיר מאחוריו בניו-יורק — על כל צרה שלא תבוא, לפני חודשיים חנן אותו ראש-הממשלה, מנחם בגין, לאחר שכהנא הוחזק בכלא רמלה במשך שבעה חודשים, בעיקבות צו מינהלי שהוצא נגדו. כהנא טוען שאינו יודע מדוע נעצר, והוא מושך בכתפיו ואינו משיב כאשר הוא נשאל אם ביקש לפוצץ את מיסגד אל-אקצה במזרח ירושלים.

ומאוחר יותר התנכל לדיפלומטים טובי-טיים. כאשר חלה תפנית במדיניות האמריקאית, לעבר הדיטאנט, התחיל הי אפ"ב-יאיי לפעול נגד כהנא, והוא מצא בן-ברית חדש: המאפייה של ניו-יורק. כאשר ניסו מתנקשים שנשלחו מטעם ממשלת גאלו לרצוח את הנהגסטר ג'ון קולומבו, ניצב הרב כהנא לצידו. מאוחר יותר רצחו אנשי קולומבו את גאלו.

ב-1972 הגיע כהנא לארץ, וניסה להעתיק את השיטות של הליגה להגנה יהודית. קומץ ביריונים שהגיעו בעקבותיו מניו-יורק עסק בהכאת סטודנטים ערביים ויהודיים. כהנא התמודד בבחירות לכנסת ב-1973, וחסרו לו כאלפיים קולות כדי לעבור את אחוז החסימה. הוא נחל כישלון

רגל. הוא בטוח שהדבר יקרה, במקדם או במאוחר. הוא יהיה או בשבת. מה שיפיל את המישטר הוא הסתירה בין הציונות ובין "המדינה המערבית", אומר כהנא, "הנה, המיסמך הסכניזופרני הזה, מגילת העצמאות. מצד אחד — מדינה יהודית, מצד שני — שיוויון זכויות ודמוקרטיה, ופתאום אין הבדל בין דת ולאום. הזקן שכתב את זה היה או טיפש או נוכח. אני לא חושב שהיה טיפש. הצביעות בולטת פה. אם יש שיוויון זכויות, אז מותר לערבים שהיה להם רוב פה, נכון? אבל מישור מוכן לתת להם

היו עניים-יעניים, אבל היו אידיאלים. אני מאשים את העשירים.

"זה עושק, צריך לחסל, לחסל. אבל הפועלים צריכים להבין שיש קו אדום שמעל לו אי-אפשר להגיע. ועכשיו, הי מיגור הערבי. כל שנה מקציבים לו עשרות מיליארדים, לחינוך, לסעוד, לכבישים. כאשר כבר לא יהיו כאן האנשים האלה, הכסף הזה יהיה מספיק גם לחינוך, גם לשכונות וגם להתחלוציות. ואם אתה חושב שהקטע הזה לא מקובל על האנשים בשוק מתגה-יהודה או ביתור, אינך אלא טועה."

מול קבר יהודה

כהנא אינו מזכיר את יהוד במיקרה. בערב יש לו אסיפת בחירות ביהוד, בן העצמאות. "מול קבר יהודה" מחייך יוסי דיין, ומקווה שאבין את הסימליות הנערים חובשי הכיפות. בחוק מתחילים להעמיס את מכונית הפורד הצהובה ברמקולים, שולחנות וכיסאות מתקפלים, ובכרזות וכתובים. מאוחר יותר חלפה הי מכונית הזאת עליפני בירושלים, כשהרמיקול משמיע שירי מולדת בקול גדול. על הקיר בחדרו של כהנא יש לוח שעליו מצויינים שמות 44 יישובים בהם יש לתנועת כן סניפים. דיין טוען בתוקף, שבכל המקומות הללו אכן יש סניפים פעילים. כדי להוכיח את אמנות הלוח הוא מציין ששמה של תליאביב אינו מוזכר. משום שאין לתנועה סניף שם.

קל מאוד להתייחס אל הרב כהנא ותנודתו עלו בליגולוג, אבל גם מסוכן. הרעיונות שלו פשוטים מאוד, סוקרי דעת-הקהל בארץ מורים שחלקים גדולים בציבור אינם דוחים אותם על הסף. כמו היפני ביומן מצפה גם כהנא לשעה שבה יפיוש המישטר הדמוקרטי בישראל את הי

רוב? לשנות את שם המדינה ולבטל בעזרת הרוב הזה את חוק השבות? יש כאלו שלא מוכנים להתמודד עם הסתייגות. אני לא נותן להם לישון. צריך לבי חור, או זה, או זה. אני בוחר בצירוף גות, ואין ספק שהציונות היא אנטי-דמוקרטית. בזה אין ספק. בזה אין שמץ של ספק.

"יש רק פיתרון אחד לסתירה הזאת. הפיתרון הוא לפי ההלכה. אני איש הלכה. אין רב בישראל, אם הוא איש אמת. שלא יאשר לך את זה. כל גוי שלא מוכן לקבל את הסטטוס של גר-תושב, אין לו הי

זכות להיות פה. מה זה גר-תושב? אחד שמקבל את שבע מיצוות בני-נוח, אבל אין לו שמכות להצביע, הוא לא יכול לשרת בצה"ל או במישטרה. אם הערבי מוכן לקבל את זה על עצמו — בבקשה. אבל אני לא מאמין שיש ערבי מתחת לגיל 40 שהיה מוכן. אלה שלא היו מוכנים, ניתן להם פיצויים — שיעזבו. אני מוכן לפצות כל אחד. אם אניע להיות ראש-ממשלה, בעזרת השם, הם יבינו שזו האפשרות הטובה שבילים וילכו."

אני שואל את כהנא: "ומה אם לא יבינו וילכו, וגם לא ירצו להיות גרים?"

"אם יש לי הכוח, אני מוציא אותם, פיסית."

"מה זאת אומרת, פיסית?"

"פיסית, פיסית. אם אני אניע לשליל-טון הם כבר יעזבו מרצונם הטוב, תא-מין לי. הם ידעו שיש פה אדם רציני בעניין הזה, והם, או שיצאו עם פיצויים, או שיצטרפו לצאת בלי כסף. אם זה לא יהיה, נהרנו פה ערבים כל שבוע. לא אני. בזה לי יהיה מה כל שבוע מרד ומאורעות, וצה"ל יהרוג ערבים. הערבים הם אנשים עם גאוה לאומית. לא תקנה אותם, לא בחשמל ולא באמבטיה. אני מבין את הערבים, והם מבינים אותי, ושנינו לא מבינים את היהודים. אני לא אוהב ערבים ולא שונא ערבים. אני לא משלה את עצמי. אין שום סיכוי לדור-קיום בין היהודים ובין עם כזה שמוליד ומתרבה."

למרר את החיים

מה בינתיים, עד שתגיע לשילטון, אני שואל אותך. "בינתיים צריך למרר להם את החיים. דבר ראשון, להעביר את הביטוח-הלא-ר (המשך בעמוד 86)

רמקול להסתה
בעת ההפגנה למען החזרת עקורי בירעם ואיקרית הגיע למקום כהנא עם קומץ חסידיו, וערך הפגנת-נגד. כהנא מבקש לגרש את כל הערבים מהארץ. החזרת ערבים לאדםתם. היא חילול הקודש.